

उद

शोभाङ्गनकषायं वा पिप्पलीसैन्धवचित्रकयुक्तम् ।
पूतिकरञ्जकारं वाञ्छसुतं विङ्गलवण-पिप्पली-
प्रगाढम् ॥ * ॥

पिप्पलीपिप्पलीमूलचित्रकशट्कपेरयवत्तारसैन्ध-
वानां पालिकाभागा छतप्रस्थं तत्तल्यं क्षीरं
तदैकधं विपाचयेदेतत् षट्पलकं नाम सर्पिः
जीहामिषङ्गुलसोदरोदावर्त्त-श्वयधु-पाञ्चुरोग-
कास-श्वास-प्रतिश्यायोद्धवातविषमज्वरानपहन्ति
मन्दाग्निर्वा हिष्टवादिर्कं घूर्णमुपयुज्यते यक्ष्मा-
ल्येऽप्येव एव क्रियाविभागः विशेषतस्तु दक्षिण-
बाहौ शिरावधः ॥

“मज्जिमन्थं सङ्गमय वामाङ्गुलसमीरिताम् ।
दहेत्सिरां शरेणाशु क्षौत्रो वैद्यः प्रशान्तये” ॥ * ॥
वङ्गुदे परिखाविधिं च खिगधस्त्रिदस्यभ्यक्त-
स्याधो गामेष्वांमतस्तुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या
उदरं पाटयित्वा चतुरङ्गुलप्रमाणाभ्यान्त्याणि नि-
म्बूय निरीक्ष्य वङ्गुदस्यान्तप्रतिरोधकरमभ्मानं
बाणं वा पोद्म मलजातं वा ततो मधुसर्पिर्म्या-
मभ्यञ्जान्त्याणि यथास्थानं स्थापयित्वा वाह्यप्रण-
मुदरस्य सीधेत् । परिखाविष्ययेवमेव श्लेष्म-
मुज्ज्वलान्बावान् संशोध्य तच्छिद्रमन्त्रं समाधाय
काणपिपीलिकाभिर्दश्येत् दष्टे च तासां काया-
नपहरेत् न शिरांसि ततः पूर्ववत् सीधेत्
सन्धानं यथोक्तं कारयेत् यष्टीमधुकमिष्यया
च ज्ञान्मृदावलिप्य बन्धेनोपचरेत्ततो निवातमा-
गारं प्रवेष्ट्याचारिकमुपदिशेद्वासेयैर्न तैलक्षोण्यां
सर्पिर्ग्रीवां वा पयोदत्तिमिति ॥ * ॥ उदकोदरि-
यस्तु वातहरतैलाभ्यक्तस्योद्योदकस्त्रिदस्य स्थित-
स्यान्तेः सुपरिस्वीतस्याकृतात् परिवेष्टितस्याधो-
गामेष्वांमतस्तुरङ्गुलमपहाय रोमराज्या व्रीहि-
मुखेनाङ्गुलोदरप्रमाणावगाढं विधेत् । तत्र तप्ता-
दीनामन्यतमस्य नाडीद्विद्वारां पक्ष्माङ्गौ वा संयो-
ज्यादोषोदकमवसिञ्चेत्ततो नाडीमपहृत्य तैल-
जवणान्भान्य ब्रह्मन्धेनोपचरेत्तच्चैकस्मिन्नेव दिवसे
सर्वं दोषोदकमपहरेत् स हृसा ह्यपहृते दृष्ट्या-
ज्वराङ्गमर्द्धातीसारश्वासपादादहा उत्पद्येरन् आ-
पूर्यते वा भृशतरमुदरमसज्जातप्राणस्य तस्मा-
त्पृथिव्यपचतुर्धपक्षमवठाष्टमदशमद्वादशषोडशरा-
जाभामन्यतममन्तरीक्ष्य दोषोदकमन्याल्पमव-
सिञ्चेत् । निःश्रुते निःश्रुते च दोषे गाढतरमावि-
ककाशेयचर्मभामन्यतमेन परिवेष्टयेदुदरं तथा
नाङ्गायति वायुः घण्टासांश्च पयसा भोजये-
ज्जाङ्गलरसेन वा तत्र त्रीन् मासान् अर्द्धोदकेन
पयसा पलाञ्जनेन जाङ्गलरसेन वावशिष्टं मासत्रयं-
ममं लघुहितं वा सेवेतैवं संवत्सरेणागदो भवति ॥

भवति चात्र,—

आस्थापने चं विरेचने च

पाने तथाहारविविक्रियासु ।

सर्वोदरिभ्यः कुशलेः प्रयोज्यं

क्षीरं शृतं जाङ्गलजा रसे वा” ॥

इति सुश्रुते चिकित्सितस्थाने उदराधिकारः ॥

बौधधान्यह ॥

उद

“मुद्गसूतं दिधा गन्धं मृताकार्यः शिजाजतु ।
रससाग्नेन दातव्यं रसस्य द्विगुणं विषम् ॥
चिकटुचित्रकाकोकोनिगुण्डीमूषलीरजः ।
अजमोदाविधांशेन प्रत्येकं प्रकल्पयेत् ॥
निम्बपञ्चाङ्गुलजायैर्भावनाखेकविंशतिम् ।
भृङ्गराजरसैः सप्त दत्त्वा क्षौद्रेण लेहयेत् ॥
वदरास्थिप्रमाणेन वटिकां तां दिवा निशि ।
स्त्रेष्वांशेन निहन्त्याशु नाम्ना वैश्वानरीवटी ॥
देवदासवज्रिमूलकत्वं क्षीरेण पाचयेत् ।
भोजनं मेघदुग्धेन कौलोत्थेन रसेन च” ॥
इति वैश्वानरी वटी ॥ *

“पिप्पली मरिचं ताम्र-काञ्चीनघूर्णसंयुतम् ।
क्षुहीक्षीरे दिनं मध्यं तुल्यं जैपालजीजकम् ॥
निष्कं खादेत् विरेकाय सद्यो हन्ति जलोदरम् ।
रेचनानाश्च सर्वेषां दध्यन्नं स्तम्भने हितम् ।
दिनान्ते च प्रदातव्यमन्यदा मुद्गयूषकम्” ॥
इति जलोदरीरसः ॥ *

“पारदं सुक्षितुत्यञ्च जैपालं पिप्पलीसमम् ।
आरग्वधफलाभज्जां वक्षीदुग्धेन मर्दयेत् ।
माघमात्रं वटीं खादेत् स्त्रीणां हन्ति जलोदरम् ॥
विष्वापलरसश्चानु पथ्यं दध्योदनं हितम् ।
दकोदरहरश्चैव कठिने रेचनेन च” ॥

इति उदरारिरसः ॥ *

“द्विकर्षं लौहचूर्णस्य चाभ्यक्षपि पणाङ्गकम् ।
कर्षं मुद्गं मृतं तावत् लिम्बाकाङ्क्षित्वा पलम् ॥
भृङ्गाजिनपलं भस्म सर्वमेकत्र कारयेत् ।
नवगङ्गाप्रमाणेन वटिकां कारयेद्द्विषकम् ॥
यक्ष्मोद्गीहोदरहरं कामलाश्च हलीमकम् ।
कासं श्वासं ज्वरं हन्याद्भ्रूलवर्णाधिकारकम् ॥
यक्ष्मदरि त्विदं लौहं वातगुल्माविनाशनम्” ॥
इति यक्ष्मदरि लौहम् ॥ *

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंयधे ॥

पथ्यानि यथा,—

“विरेचनं लङ्घनमव्यसम्भवाः
कुलत्थमुद्गराखण्डालयो यवाः ।
भृङ्गद्विजाङ्गुलसंज्ञयान्विताः
पेयाः सुरामाक्षिकसीधुमाधवाः ॥
तक्ररसोनीसुतैर्लमाद्रकम्
शालिञ्च शार्कं कुलकं कटिलकम् ।
पुनर्नवा शिथुपलं हरीतकी
ताम्बूलमेलायवशूकमायसम् ॥
अजा-गवोद्री-महिषी-पयोजं
लघुनि तिक्तानि च दीपनान्यपि ।
वस्त्रेण संवेष्टनमधिकर्म्मता
विषप्रयोगोऽनुयुतो यथायथम्” ॥ *

अपथ्यानि यथा ॥

“सखेह्नं धूमपानं जलपानं शिरावधः ।
हृदियानं दिवानिद्रा व्यायामः पिष्टवैजतम् ॥
भौदनानूपमांसाणि पत्रशार्कान्तिजानपि ।
उष्णानि च विदाहीनि लवणान्यश्वानि च ॥
श्लेष्मीधान्यं विरज्जामं दुष्टनीरं गुरुञ्च च ।
महेन्द्रगिरिजातानां सरितां सल्लानि च ॥

उद

विष्टम्भीनि विशेषात्तु खेदं क्षिद्रसमुद्भवे ।
वर्णयेदुदरस्याधौ वैद्यो रक्तमिजं यथा” ॥
इति वैद्यकपथ्यापथ्याविधिः ॥ * ॥

उदरामयः, पुं, (उदरस्य आमयः ।) रोगविशेषः ।
तत्पर्यायः । अन्नगन्धिः २ अतिसारः ३ । इति
त्रिकाङ्गशेषः ॥ (अस्योपशमनक्षयं चिकित्सास्थाने
नवमाध्याये वामटेनोक्तम् । यथा,
“यस्योच्चारदिना मूत्रं पवनो वा प्रवर्तते ।
दीप्तामेर्षंषुकोलस्य शान्तस्तस्योदरामयः” ॥)
उदरावर्त्तः, पुं, (उदरे आवर्त्त इव ।) नाभिः । इति
राजनिघण्टः ॥

उदरिणी, स्त्री, (उदरं तज्जातगर्भोऽस्या अस्तीति ।
उदर + इनि + डीप् ।) गर्भवती । इति हेमचन्द्रः ।
(उदरमस्या अस्तीति वाक्ये । उद्दुदरयुक्ता ।
“लम्बलनीमुदरिणीं विदीर्णोन्मुक्तपादकाम् ।
धात्रा वैरूप्यनिर्माणावैदग्धीं दर्शितामिव” ॥
इति कथासरित्सागरे विंशतरङ्गे ॥)

उदरिणः, चि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर +
तुन्दादिभ्यः इलच्चेति इलच् ।) उद्दुदरयुक्ता ।
मुँडिया इति भाषा । तत्पर्यायः पिचिखिलः २
उद्दुत्तुल्लिः ३ तुन्दिः ४ तुन्दिः ५ तुन्दिः ६
उदरी ७ । इति हेमचन्द्रः ॥

उदरी, [न] चि, (अतिशयितमुदरमस्य । उदर +
इनि ।) उदरिणः । इति हेमचन्द्रः ॥ (उदररोग-
ग्रस्तः । यथा सुश्रुते चिकित्सितस्थाने १४ अध्याये ।
“उदरी तु गुर्वभिभ्यन्दिरुक्षविदाहिनिगमपि-
शितपरिषेकावगाहान् परिहरेत् । शालिषष्टि-
कयवगोघूमनीवारात्रित्यमश्रीयात्” ॥)
उदकः, पुं, (उत् + ऋच् + घञ् ।) उत्तरकालोद्भव-
पलम् । इत्यमरः ॥ भविष्यत्कालः । इति धरणी ।
“परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्मवर्जितौ ।
धर्मश्चाप्यसुखोदकं शोकविक्रुष्टमेव च” ॥
इति मनुः ४ । १७६ ॥

“उदकंस्तव कल्याणि ! तुष्टो देवगन्धर्वः” ॥
इति महाभारते पाण्डवोत्पत्तौ । १ । १२३ । २८ ॥
मदनकण्टकम् । इति मेदिनी । मयना गाक्षेर
कांटा इति भाषा ॥

उदरिः, [स] चि, (उद्गतं अरिः प्रमा यस्मात् ।)
उत्तमः । इति मेदिनी । (यथा रघौ १५।७६ ।
“ऋषेवोदरिषं सूर्यं रामं मुनिवपुस्थितः” ॥
“प्रदक्षिणप्रक्रमणात् क्षणमो-
दरिषंलम्बिधुनं चकाशे” ॥
इति रघुवंशे ७।२४ । तथा, कुमार ३ । ७१ ।
“सुरमुदरिः सहसा दतीया-

दक्षः क्षणानुः किञ्च सम्पपात” ॥)
उदरिः, [स्], पुं, (उद्गर्तं गतं अरिर्गर्ह्यः ।) अरिः ।
इति मेदिनी ।
“प्रक्षिप्योदरिषं कक्षे शेरते तेऽभिमावतम्” ॥
इति माघे २।४२ ॥ हरिः ।) शिवः । कन्दर्पः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
उदरः, पुं, (उदरं दि पीडयतीति । उत् + अर्ह + णच् ।)
रोगविशेषः । तस्य लक्षणम् । यथा, भिदाने ॥